

som i Virkeligheden ikke er nødvendig, og som er, hvad jeg allerede har udtalt, noget efter min bedste Viden ganske enestaaende. Højt regnet tror jeg, at der kan være givet en eller anden Kontrol Udgang til at efterse visse Bøger; men en almindelig Bemyndigelse til at gennemgaa den vedkommendes Forretnings samtlige Handelsbøger forekommer mig at være noget aldeles unaturligt og utilstedeligt. Vil man imidlertid ikke gaa ind paa at stryge denne Bestemmelse, stiller jeg i alt Fald subsidiært under Nr. 14 det Vændingsforslag, at Bestemmelsen om, at Kontrollen skal kunne give Forskrifter for den Form, hvorunder Bøgerne føres, skal udgaa. Naar Bøgerne ere førte paa almindelig fornøftig og korrekt Maade, bør dette være Kontrollen tilstrækkeligt, og Toldopsynet bør ikke have det i sin Magt at kunne chikanere Bryggerierne ved at give vilkaarlige Paabud om, hvorledes de skulle indrette hele deres Bogholderi. — Vændingsforslaget Nr. 15 gaar ud paa at rette en Ulighed, der ifølge Lovforslaget vil fremkomme med Hensyn til, om Skatten hvares af Øl paa Træ eller af Øl paa Glasflasker. Omregningen af en Tønde til 192 Høflasker eller 384 Halvflasker er ikke faktisk korrekt; dette er det absolutte Maximum, som det er tilladt, at en Tønde maa holde, men de allerfleste af Bryggeriernes Øltønder ere mindre, og da der tilmed gaar et vist Kvantum til Spilde ved Aftapningen paa Glasflasker, vil Loven i Virkeligheden indeholde en Begunstigelse i Henseende til Stattens Højde til Fordel for de Bryggerier, der sælge deres Øl i aftappet Tilstand. Det er sandt, at det ganske vist ikke kan blive store Sager, men ved en Sat af 10 Kr. pr. Td. spiller det dog en Rolle. Det er saaledes oplyst af Direktøren paa Gl. Carlsberg, at der ved Aftapningen af Øl for det stedlige Konsum spildes mellem 1 og 2 pCt., og, naar Ølet skal pasteuriseres til Førsending, mellem 3 og 4 pCt. Naar vi altsaa, som jeg foreslaar, i Stedet for 192 Høflasker sætter 188, hvilket omtrent giver en Forskel af 2 pCt., vil det sikkert ligesaa nær som mulig svare til det, der faktisk er Forholdet efter Tøndens Indhold og Glasflaskernes Størrelse. — Under Nr. 18 har jeg stillet et Forslag, der gaar ud paa, at Udførelse til Udlandet, uden at der er lægges Sat, skal kunne finde Sted ikke alene fra Bryggerierne, men ogsaa fra de i umiddelbar Forbindelse med et Bryggeri staaende Aftapningsanstalter. Det er nemlig Tilfældet, at Eksport af Øl her fra Landet for en væsentlig Del ikke sker fra Bryggerierne selv, men fra særlige Aftapningsanstalter, og dette er just Tilfældet med de Ølorter, der

i størst Omfang udføres. Da det dog ikke kan være rimeligt paa dette Punkt at gribe ind i de bestaaende Forretningsforhold og fuldstændig bulevertere dem, bør man indrømme samme Ret for Aftapningsanstalterne til at kunne faa Statten godtgjort ved Udførelse, som man indrømmer jelve Bryggerierne. — Under Nr. 19 og 20 har jeg stillet 2 Vændingsforslag, som vedrøre Forholdet med Hensyn til bedærvet Øl, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til de Bemærkninger, som jeg fremkom med ved 1ste Behandling. — De følgende Vændingsforslag fra 22—25 og 28—30 vedrøre Straffebestemmelserne. Først og fremmest er jeg af den Opfattelse, at de Bøder, som Forslaget fastsætter, paa mange Punkter ere aldeles urimelig høje. Man synes at være gaaet ud fra, at alle Bryggere ere Millionærer, og at man derfor maa sætte ganske eksorbitante Straffebøder, for at de skulle kunne føles nogenlunde; men det er jo i Virkeligheden ingenlunde Tilfældet. Fordi der er et Par meget rige Ølbryggere her i Landet, bør man dog ikke se bort fra, at der ogsaa er smaa og fattige, og at sætte saa store Minimumsbøder, som her er Tale om, for Forsærlig, der ofte ville være rent usiviliserte eller rene Uagtsomhedsforsærlig, er i høj Grad ubilligt. Jeg foreslaar derfor baade i § 14 og 15 at sætte Bøderne en Del ned, og saaledes navnlig i § 15 at sætte Minimum ned fra 200 til 20 Kr. Det er sandelig alt for haardt, at en lille Uagtsomhedsførlig ikke skal kunne straffes lavere end med 200 Kr. i Bøde, fremdeles foreslaar jeg at give § 16 en noget anden Affattelse, særlig for at præcisere, at hvad her er Tale om, er Handlinger, som ske i den Hensigt at besvige Statskassen, medens derimod de Handlinger, der skyldes Uagtsomhed, ikke falde ind under denne Paragrafs Bestemmelser. Hvis man nu hertil vil være mig: Men saa savnes der jo paa dette Punkt Bestemmelser om Straf i Tilfælde af Uagtsomhed, siger jeg dertil: Ganste vist, men det er ikke en Mangel, som mit Vændingsforslag har forud for Lovforslaget; thi da § 16 efter den Opfattelse, som er bleven gjort gældende af det ærede Medlem fra Studbestyrelsen (M. S. Larsen), er at forstaa saaledes, at den kun angaar svigagtige Handlinger, har i alt Fald mit Vændingsforslag i saa Henseende ikke nogen Mangel, som ikke ogsaa findes i jelve Lovforslaget. I § 17 foreslaar jeg ligeledes en Reduktion af de der fastsatte Bøder, og med Hensyn til § 18 foreslaar jeg, at den Bestemmelse, at Bryggeriets Eier skal hæfte for de Forpagteren og Høstene idømte Bøder, skal udgaa. Det er,